

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ : 193/2014
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(ΤΜΗΜΑ Α')

Συνεδρίαση της 28/5/2014

ΣΥΝΘΕΣΗ :

Πρόεδρος:

Μιχαήλ Απέσσος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη:

Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης, Στυλιανή Χαριτάκη, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Γαρυφαλιά Σκιάνη, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αλέξανδρος Ροϊλός, Κυριακή Παρασκευοπούλου, Ελένη Πασαμιχάλη και Χριστίνα, Διβάνη
Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Αρ. Ερωτήματος: Υπ' αριθμ. πρωτ: α) Γρ. ΓΓΠ 00013 ΕΞ 2014 ΕΜΠ/22-4-2014 ερώτημα του Υπουργείου Οικονομικών – Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων και β) Δ2Γ 1064731 ΕΞ 2014/23-4-2014 ερώτημα του ίδιου Υπουργείου – Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων, Γεν. Δ/ση Διοικητικής Υποστήριξης, Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού (Δ2) Τμήμα Γ'.

Περίληψη Ερωτήματος: *«Αν πρέπει να γίνει η προσωρινή κατάταξη και η πληρωμή των πρώην συμβασιούχων που ασχολούνται προσωρινά στην Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων, δυνάμει των υπ' αριθμ. 10600/2011 και 5075/2012 αποφάσεων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων) και της υπ'*

αριθμ.359/2013 Γνωμοδότησης του Α' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γενικό Γραμματέα Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.), ενόψει των νέων στοιχείων που προέκυψαν, όπως αυτά αναφέρονται στο ιστορικό και β) αν υποχρεούται το Δημόσιο να πληρώσει τους ανωτέρω πρώην συμβασιούχους της Γ.Γ.Π.Σ. για το χρονικό διάστημα από Νοέμβριο 2013 έως και Φεβρουάριο 2014, καθώς η αγωγή τους συζητήθηκε μετά την 1/11/2013 και ως εκ τούτου δεν τηρήθηκε η προϋπόθεση που ορίζει η μεταβατική διάταξη του άρθρ. 106 παρ. 1 του ν. 4172/2013 (Α.167)».

Εισηγήτρια:

Ελένη Πασαμιχάλη, Νομικός Σύμβουλος Ν.Σ.Κ.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Α' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδότησε ως ακολούθως:

II. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Από το διδόμενο από την Υπηρεσία ιστορικό, όπως προκύπτει από τα ερωτήματα και τα έγγραφα που συνοδεύουν αυτά, προκύπτουν τα κάτωθι:

A. Επί του υπ' αριθμ. Γρ. ΓΓΠ.00111 ΕΞ 2013 ΕΜΠ/6-9-2013 ερωτήματος της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 359/2013 Γνωμοδότηση του Α' Τμήματος του ΝΣΚ. Με την εν λόγω Γνωμοδότηση το Τμήμα του ΝΣΚ γνωμοδότησε ότι : Επί του πρώτου σκέλους του ερωτήματος : «Ενόψει του προσωρινού δεδικασμένου που απορρέει από τις υπ' αριθμ. 10600/2011 και 5075/2012 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων) το Ελλ. Δημόσιο υποχρεούται να αποδέχεται προσωρινά τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες των αιτούντων-συμβασιούχων μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας κύριας αγωγής αυτών, υπό τον όρο ότι θα τηρηθούν οι προϋποθέσεις που ορίζουν : α) η παράγραφος 2 του άρθρου 672^Α του Κ.Πολ.Δικ., όπως αντικαταστάθηκε με το

άρθρο 105 παρ. 4 του ν. 4172/2013 (Α' 167) και η μεταβατική διάταξη του άρθρ. 106 παρ. 1 του ίδιου ως άνω νόμου» και επί του δευτέρου σκέλους του ερωτήματος ότι : «εφόσον το αντικείμενο του έργου για το οποίο προσελήφθησαν έχει ήδη ολοκληρωθεί, αυτοί δικαιούνται τις αποδοχές που λαμβάνει το αντίστοιχο προσωπικό που παρέχει στο Δημόσιο υπηρεσίες στο πλαίσιο έγκυρης σύμβασης εξαρτημένης εργασίας (και όχι έργου) με τα ίδια επαγγελματικά προσόντα». Κατά την εφαρμογή της Γνωμοδότησης, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γενικό Γραμματέα Πληροφοριακών Συστημάτων, προέκυψαν νέα στοιχεία, όπως επίσης και η ανάγκη περαιτέρω διευκρινίσεων, όσον αφορά στην εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων του ν. 4172/2013 (Α 167), σε σχέση με την υπό κρίση υπόθεση.

Β. Ειδικότερα, κατά την διαδικασία της σύνταξης της απόφασης της προσωρινής κατάταξης των συμβασιούχων σε βαθμό, προκειμένου να εφαρμοστεί η ανωτέρω Γνωμοδότηση και να ολοκληρωθεί η προσωρινή κατάταξή τους από την αρμόδια Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού (Δ2), έτσι ώστε στην συνέχεια να προχωρήσει η πληρωμή τους, εστάλησαν από το Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Οικονομικών (Γενικό Λογιστήριο του Κράτους) στην Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων, δυνάμει του υπ' αριθμ. πρωτ. 4009/φ.77245/27.3.2014 εγγράφου, τα εξής : α) η από 5/3/2014 εξώδικη διαμαρτυρία ορισμένων εκ των πρώην συμβασιούχων και β) η υπ' αριθμ. 2308/2011 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών), με την οποία είχε απορριφθεί η από 29-7-2009 αγωγή ορισμένων εκ των συμβασιούχων. Στην συνέχεια απεστάλη με FAX από το ίδιο Γραφείο στην Γ.Γ.Π.Σ.: α) την 8-4-2014, δυνάμει του υπ' αριθμ. πρωτ. 4536/φ.77245/8-4-2014 εγγράφου, η υπ' αριθμ. καταθ. 5398/30-9-2013 ασκηθείσα έφεση ορισμένων συμβασιούχων κατά της ανωτέρω υπ' αριθμ. 2308/2011 αποφάσεως και β) την 27-3-2014 η υπ' αριθμ. 2038/2011 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών), με την οποία είχε απορριφθεί η από 4-5-2009 αγωγή ορισμένων εκ των συμβασιούχων που απασχολούνται στην Γ.Γ.Π.Σ., δυνάμει των παραπάνω αποφάσεων των ασφαλιστικών μέτρων (υπ' αριθμ. 10600/2011 και 5075/2012).

Ενόψει των προαναφερομένων στοιχείων και κυρίως των υπ' αριθμ. 2308 και 2038/2011 οριστικών-απορριπτικών αποφάσεων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών) που εκδόθηκαν επί τακτικών αγωγών ορισμένων εκ των συμβασιούχων, και οι οποίες προηγήθηκαν της έκδοσης των προς εκτέλεση αποφάσεων, υπ' αριθμ. 10600/2011 και 5075/2012 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων), διατυπώθηκε αμφισβήτηση στην Υπηρεσία, σχετικά με την πληρωμή των ανωτέρω συμβασιούχων κατά το χρονικό διάστημα που ήδη αυτοί απασχολούνται προσωρινά.

Σημειώνεται ότι οι προαναφερόμενες υπ' αριθμ. 2308 και 2038/2011 απορριπτικές-οριστικές αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών έχουν εκδοθεί επί των από 29-7-2009 (υπ' αριθμ. καταθ. 4400/2009) και από 4-5-2009 (υπ' αριθμ. καταθ. 2855/2009), αντίστοιχα, αγωγών των συμβασιούχων, ενώ οι υπ' αριθμ. 10600/2011 και 5075/2012 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων), οι οποίες υποχρεώνουν το Δημόσιο να αποδέχεται προσωρινά τις υπηρεσίες αυτών, (με βάση τις οποίες εκδόθηκε η παραπάνω υπ' αριθμ. 359/2013 Γνωμοδότηση του ΝΣΚ) , αφορούν νέες αγωγές των συμβασιούχων ήτοι :την από 8-12-2010 (υπ' αριθμ. καταθ. 216392/7622/9-12-2010) και από 10-2-2011 (υπ' αριθμ. καταθ. 25648/735/10-2-2011), αντίστοιχα επίσης, αγωγές αυτών που συζητήθηκαν ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών) κατά τις διαδικασίες της 22-11-2013 (εξ αναβολής από της 8-1-2013 και της 29-5-2013) και της 26-9-2013 (εξ αναβολής από της 11-4-2013).

Γ. Εξ ετέρου, κατά την διαδικασία πληρωμής των ανωτέρω, προέκυψε και έτερο θέμα που αφορά στην τήρηση των προϋποθέσεων που ορίζει ο νόμος, σχετικά με την ημερομηνία συζήτησης της τακτικής αγωγής των ανωτέρω. Συγκεκριμένα, ενώ στο άρθρ. 106 παρ. 1 του ν.4172/2013 (Α' 167) ορίζεται ότι: *«αγωγές για άκυρη απόλυση εργαζομένου με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, η πραγματική απασχόληση του οποίου έχει διαταχθεί ως ασφαλιστικό μέτρο, οι οποίες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου είναι εκκρεμείς και έχουν προσδιοριστεί να εκδικασθούν μετά την 1/12/2013 εκδικάζονται υποχρεωτικά... μέχρι την 1/11/2013, διαφορετικά αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο που έχει διαταχθεί»*, από το

υπ' αριθμ. 2369/14-3-2014 Πιστοποιητικό του Πρωτοδικείου Αθηνών προκύπτει ότι η υπ' αριθμ. καταθ. 216392/7622/9-12-2010 αγωγή ορισμένων εκ των συμβασιούχων, που αντιστοιχεί στην υπ' αριθμ. 10600/2011 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων), συζητήθηκε την 22/11/2013, ήτοι πριν της 1/12/2013 και μέχρι και της 13/3/2014 δεν είχε εκδοθεί απόφαση επ' αυτής. Εν όψει των ανωτέρω, με δεδομένο ότι οι συγκεκριμένοι πρώην συμβασιούχοι παρέιχαν υπηρεσία από τον Σεπτέμβριο του 2013 έως και τον Φεβρουάριο του 2014, όπως προκύπτει από τις καταστάσεις παρουσίας αυτών που διαβιβάστηκαν με το υπ' αριθμ. 4001786 ΕΞ/21-3-2014 έγγραφο της Δ31 της Γ.Γ.Π.Σ., (και στις οποίες για κάθε μήνα αναφέρονται οι ημέρες παρουσίας μετά από αναγωγή τους βάσει οχταώρου), ερωτάται αν υποχρεούται το Δημόσιο να πληρώσει τους ανωτέρω για την υπηρεσία τους κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα.

II.- ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ :

A. Στα άρθρα 321, 324, 325 και 330 Κ.Πολ.Δικ. που αναφέρονται στο δεδικασμένο ορίζεται : Άρθρ.321: «Όσες οριστικές αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας και έφεση είναι τελεσίδικες και αποτελούν δεδικασμένο». Άρθρ.324: «Δεδικασμένο υπάρχει μεταξύ των ίδιων προσώπων με την ίδια ιδιότητα μόνο για το δικαίωμα που κρίθηκε και εφόσον πρόκειται για το ίδιο αντικείμενο και την ίδια ιστορική και νομική αιτία». Άρθρ.325: «Το δεδικασμένο ισχύει υπέρ και κατά : 1) των διαδίκων ...». Άρθρ.330: «Το δεδικασμένο εκτείνεται στις ενστάσεις που προτάθηκαν, καθώς και σε εκείνες που μπορούσαν να προταθούν και δεν προτάθηκαν ...» και Άρθρ.332: «Το δεδικασμένο λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως».

B. Στα άρθρ.699 και 700 Κ.Πολ.Δικ, όπως ισχύουν σήμερα και τα οποία αφορούν στην ειδική διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων άρθρ. 682 επ. του Κ.Πολ.Δικ. ορίζεται : Άρθρ.699: «Αποφάσεις που δέχονται ή απορρίπτουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων ή αιτήσεις για ανάκληση ή μεταρρύθμιση των μέτρων αυτών δεν προσβάλλονται με κανένα ένδικο μέσο, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά». Άρθρ.700 : «Η απόφαση που διατάζει ασφαλιστικό μέτρο εκτελείται κατά τις διατάξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης».

Γ. Στην μεταβατική διάταξη του άρθρ. 106 παρ. 1 του ν.4172/2013 (Α' 167), έναρξη ισχύος την 22-7-2013, ορίζεται : Άρθρ.106 : «1. Αγωγές για άκυρη απόλυση εργαζομένου με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, η πραγματική απασχόληση του οποίου έχει διαταχθεί ως ασφαλιστικό μέτρο, οι οποίες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου είναι εκκρεμείς και έχουν προσδιοριστεί να εκδικασθούν μετά την 1/12/2013 εκδικάζονται υποχρεωτικά, ύστερα από κλήση οποιουδήποτε διαδίκου που κατατίθεται στη γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου και επιδίδεται στον αντίδικο μέσα σε είκοσι ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, μέχρι την 1/11/2013, διαφορετικά αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο που έχει διαταχθεί».

III.- ΕΡΜΗΝΕΙΑ – ΥΠΑΓΩΓΗ :

A. 1) Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 321 Κ.Πολ.Δικ. οι αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων που δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας και έφεση είναι τελεσίδικες και αποτελούν δεδicasμένο. Το δεδικασμένο λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως σε κάθε στάση της δίκης και εμποδίζει το Δικαστήριο, χάριν του δημοσίου συμφέροντος και προς αποφυγή έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων, να ερευνήσει και πάλι την ίδια υπόθεση. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 324 Κ.Πολ.Δικ., δεδικασμένο υπάρχει μεταξύ των ίδιων προσώπων με την ίδια ιδιότητα παρισταμένων, μόνο για το δικαίωμα που κρίθηκε και εφόσον πρόκειται για το ίδιο αντικείμενο και την ίδια ιστορική και νομική αιτία και ισχύει υπέρ και κατά των διαδίκων. Περαιτέρω από τον συνδυασμό των άρθρων 324 και 330 Κ.Πολ.Δικ. προκύπτει ότι το δεδικασμένο καλύπτει όχι μόνο το κριθέν δικαίωμα, δηλαδή την έννομη σχέση που έχει διαγνωσθεί, αλλά και την ιστορική αιτία που έγινε δεκτή με την απόφαση, υπό την έννοια των περιστατικών που ήταν αναγκαία για τη διάγνωση της έννομης σχέσης, καθώς και την νομική αιτία, δηλαδή τον νομικό χαρακτηρισμό που το δικαστήριο έδωσε στα πραγματικά περιστατικά, υπάγοντάς τα στην οικεία διάταξη νόμου (ΑΠ 1613/1977 Ε.Εργ.Δ. 58, 663, ΑΠ 364/1995 Ε.Εργ.Δ. 55, 676). Τέλος κατά το άρθρο 330 Κ.Πολ.Δικ. το δεδικασμένο εκτείνεται και στις ενστάσεις που προτάθηκαν, καθώς και σε εκείνες που μπορούσαν να προταθούν και δεν προτάθηκαν. Εξαιρούνται μόνο οι ενστάσεις

εκείνες, οι οποίες στηρίζονται σε αυτοτελές δικαίωμα που μπορεί να ασκηθεί και με κύρια αγωγή.

2) Εξ ετέρου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 695 Κ.Πολ.Δικ., η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων ισχύει προσωρινά και δεν επηρεάζει την κύρια υπόθεση. Από αυτήν παράγεται προσωρινό δεδικασμένο το οποίο, με πρόταση διαδίκου ή αυτεπαγγέλτως δεσμεύει το Δικαστήριο, όταν αυτό καλείται να δικάσει επί άλλης αίτησης με αίτημα την λήψη ασφαλιστικού μέτρου για την ίδια μεταξύ των διαδίκων διαφορά, μέχρι πιθανολόγησης της ύπαρξης νέων στοιχείων. Το προσωρινό αυτό δεδικασμένο παύει να ισχύει με την έκδοση αντίθετης ή μη απόφασης επί της κύριας δίκης (Π.Τζίφρα 1980, Ασφαλιστικά Μέτρα, σελ. 68, αριθμ. 24. α, ΑΠ 1077/2008 «ΝΟΜΟΣ»). Η απόφαση που περατώνει τη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων έχει οριστικότητα, προς τούτο και δεν ανακαλείται ούτε μεταρρυθμίζεται ελεύθερα. Έχει άμεση διαπλαστική ενέργεια, την οποία ο αντίδικος και κάθε τρίτος είναι υποχρεωμένοι να σεβαστούν (Κονδύλης – «Το δεδικασμένο» 1983, Β91, ΕΣ.ΟΛ.33/1997 Δ.1998, 435). Για τον προσδιορισμό τόσο των αντικειμενικών και υποκειμενικών του ορίων, όσο και για τον ορισμό του πλαισίου της αρνητικής και της θετικής λειτουργίας τούτου, εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 321-334 Κ.Πολ.Δικ.

Σύμφωνα με την αρνητική λειτουργία του το προσωρινό δεδικασμένο που προέρχεται από την απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων δεν επιτρέπει την εκδίκαση της υπόθεσης εκ νέου (αναδίκαση αυτής). Τυχόν μεταβολή των συνθηκών, κατά την έννοια του άρθρου 696 παρ. 3 Κ.Πολ.Δικ., συνιστά λόγο κάμψης του δεδικασμένου και αναλόγως δικαιολογεί είτε αίτηση ανάκλησης ή μεταρρύθμισης της απόφασης που διέταξε τα ασφαλιστικά μέτρα, είτε νέα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, όταν η αρχική απόφαση είναι απορριπτική (Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκος ΕρμΚΠολΔ II, 2000, αριθμ. 5,6 σελ. 1361). Στην περίπτωση αυτή μέχρι την πρώτη συζήτηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, με αίτηση αυτού που έχει έννομο συμφέρον, το δικαστήριο που διέταξε ασφαλιστικά μέτρα μπορεί να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει στο σύνολό της, ή κατά ένα μέρος την απόφαση, εφόσον επήλθε μεταβολή των πραγμάτων που δικαιολογεί την ανάκληση ή την μεταρρύθμισή αυτής. Κατά δε την επικρατούσα άποψη, μεταβολή

των πραγμάτων, που δικαιολογεί, κατ' άρθρ. 696 παρ. 3 Κ.ΠολΔικ., την ανάκληση ή την μεταρρύθμιση απόφασης ασφαλιστικών μέτρων, υφίσταται όταν τα επικαλούμενα περιστατικά, (τα οποία πρέπει να είναι κρίσιμα και να ασκούν ουσιώδη επίδραση κατά την επανεκτίμηση της διαφοράς), είναι μεταγενέστερα της έκδοσης της απόφασης ή και προγενέστερα, τα οποία όμως δεν τέθηκαν υπόψη του δικαστηρίου, είτε διότι αποκαλύφθηκαν εκ των υστέρων, είτε διότι υπήρξε άλλη συγγνωστή αδυναμία των διαδίκων και γενικότερη εύλογη αιτία (Μ.Πρ.Αθ. 7118/2012, Μ.Πρ.Λαμ.713/2011, Τζίφρας Ασφ. Μέτρα εκδ. 1^η σελ. 99 και 100). Περαιτέρω, μετά την συζήτηση της τακτικής αγωγής, η ανάκληση ή μεταρρύθμιση της απόφασης που διέταξε ασφαλιστικά μέτρα μπορεί να διαταχθεί μόνο από το δικαστήριο που δικάζει την κυρία υπόθεση καθ' όλη της διάρκειας της εκκρεμοδικίας, η οποία αρχίζει στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας με τη νομότυπη άσκηση αυτής.

3) Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από το ιστορικό του ερωτήματος και τα λοιπά στοιχεία που εστάλησαν από την Γ.Γ.Π.Σ., πριν από την έκδοση της δεύτερης εκ των πιο πάνω αποφάσεων, ήτοι της υπ' αριθμ. 5075/2012 απόφασης του Μ.Πρ.Αθ.-Διαδ.Ασφ.Μέτρ., (η οποία, μεταξύ των άλλων, υποχρέωνε το Δημόσιο να αποδέχεται προσωρινά τις υπηρεσίες των αιτούντων - συμβασιούχων μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας αγωγής υπ' αριθμ. καταθ. 25648/735/10-2-2011 αγωγής αυτών), στην οποία απόφαση αναφέρεται και η υπ' αριθμ. 359/2013 Γνωμοδότηση του Α' τμήματος του ΝΣΚ, είχε προηγηθεί, για ορισμένους εκ αυτών, η έκδοση των υπ' αριθμ. 2038 και 2308/2011 απορριπτικών-οριστικών αποφάσεων του Μον. Πρωτ. Αθ.(Τμήμα Εργατικών Διαφορών) επί των ασκηθεισών, από 4-5-2009 (υπ' αριθμ. καταθ. 2855/2009) και από 29-7-2009 (υπ' αριθμ. καταθ. 4400/2009), αντίστοιχα, τακτικών αγωγών αυτών, σχετικά με το θέμα της απόλυσής τους από την Γ.Γ.Π.Σ. στο πλαίσιο της αυτής έννομης σχέσης. Όπως περαιτέρω δε προκύπτει από το από 28/3/2012 Σημείωμα του Ελλ. Δημοσίου, που κατατέθηκε ενώπιον του Μον. Πρ. Αθ., κατά την συζήτηση της αίτησης των ασφαλιστικών μέτρων, (επί των οποίων εκδόθηκε η ανωτέρω υπ' αριθμ. 5075/2012 απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων), το Δημόσιο προέβαλε νόμιμα και εμπρόθεσμα, μεταξύ των άλλων, και τον ισχυρισμό περί του ότι για ορισμένους εκ των αντιδίκων-συμβασιούχων είχε προηγηθεί η έκδοση των παραπάνω αποφάσεων

του τακτικού δικαστηρίου, πλην όμως το Δικαστήριο δεν υπεισιήλθε στο θέμα αυτό και ως εκ τούτου απέρριψε σιωπηρά τον σχετικό ισχυρισμό του Δημοσίου. Ανεξάρτητα από την ορθότητα ή μη της ανωτέρω υπ' αριθμ. 5075/2012 απόφασης του Μον. Πρ. Αθ. (Διαδ. Ασφ. Μέρων), με βάση τους παραπάνω αναπτυσσόμενους κανόνες δικαίου, οι οποίοι αφορούν στο προσωρινό δεδουλευμένο που προέρχεται από τις αποφάσεις των ασφαλιστικών μέτρων, το Ελλ. Δημόσιο, στο πλαίσιο των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου 95 του Συντάγματος και της παραγράφου 1 του άρθρ. 1 του ν.3068/2002 (Α' 274), που υποχρεώνουν το Δημόσιο να συμμορφώνεται με τις δικαστικές αποφάσεις, υποχρεούται να προβεί σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκτέλεση της παραπάνω απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων (υπ' αριθμ.5075/2012), σύμφωνα και με την προαναφερόμενη υπ' αριθμ. 359/2013 Γνωμοδότηση του ΝΣΚ. Εξάλλου το προσωρινό δεδουλευμένο από την εν λόγω απόφαση καλύπτει και το γεγονός της ύπαρξης απορριπτικής απόφασης τακτικού δικαστηρίου επί προηγουμένης, ως άνω, ασκηθείσας αγωγής ορισμένων εξ αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 330 του Κ.Πολ.Δικ. αφού αυτό εκτείνεται στις ενστάσεις που προτάθηκαν, (όπως εν προκειμένω), αλλά και σε εκείνες που μπορούσαν να προταθούν και δεν προτάθηκαν. Προσέτι δεν χωρεί, εν προκειμένω, ανάκληση ή μεταρρύθμιση της παραπάνω απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων, αφού δεν υφίστανται μεταγενέστερα περιστατικά, ούτε περιστατικά τα οποία, για οποιονδήποτε λόγο, δεν τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου, (άρθρ. 696 παρ.3 Κ.Πολ.Δικ.) που να μπορούν να στηρίξουν την άσκηση σχετικής αίτησης. Άλλωστε αναμένεται η έκδοση των αποφάσεων επί των ανωτέρω τακτικών αγωγών των συμβασιούχων, οι οποίες, κατά τα προαναφερόμενα, έχουν ήδη συζητηθεί.

Περαιτέρω, όσον αφορά την πρώτη υπ' αριθμ. 10600/2011 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων), από τα προσκομισθέντα στοιχεία προέκυψε ότι οι συγκεκριμένοι αιτούντες, στους οποίους αφορά αυτή, έχουν ασκήσει και ετέρα αγωγή, πλην εκείνης που αναφέρεται στην εν λόγω απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων, από το δικόγραφο της οποίας όμως παραιτήθηκαν. Συγκεκριμένα αυτοί είχαν ασκήσει την από 24-9-2009 (υπ' αριθμ. καταθ.177385/4856/30-9-2009) αγωγή τους ενώπιον του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών), η οποία είχε προσδιορισθεί να συζητηθεί κατά την δικάσιμο της 4-11-2010 , ότε και ματαιώθηκε. Στην συνέχεια παραιτήθηκαν από το δικόγραφο αυτής και ακολούθησε ή άσκηση της από 8-12-2010 και υπ' αριθμ. καταθ. 216392/7622/9-12-2010 αγωγής τους, στην οποία αναφέρεται η ανωτέρω υπ' αριθμ. 10600/2011 απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων.

B. Όπως προκύπτει από το, αναφερόμενο στο ιστορικό, υπ' αριθμ. πρωτ. 2369/14-3-2014 Πιστοποιητικό του Πρωτοδικείου Αθηνών, η από 8/12/2010 και υπ' αριθμ. καταθ. 216392/7622/9-12-2010 αγωγή ορισμένων εκ των συμβασιούχων συζητήθηκε, εξ αναβολής από της 29-5-2013, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εργατικών Διαφορών) κατά την δικάσιμο της 22/11/2013. Η κρίσιμη μεταβατική διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρ. 106 του ν.4172/2013 (Α' 167) ορίζει ότι στην περίπτωση των αγωγών που αφορούν άκυρη απόλυση εργαζομένου με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, για τον οποίο έχει διαταχθεί ως ασφαλιστικό μέτρο η υποχρεωτική απασχόληση αυτού και οι οποίες αγωγές είναι εκκρεμείς κατά την δημοσίευση του νόμου και έχουν προσδιορισθεί να συζητηθούν μετά την 1/12/2013, τότε αυτές εκδικάζονται υποχρεωτικά μέχρι την 1/11/2013, ύστερα από κλήση οιοδήποτε εκ των διαδίκων που κατατίθεται στη γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου και επιδίδεται στον αντίδικο μέσα σε είκοσι ημέρες από τη δημοσίευση του νόμου, άλλως αίρεται αυτοδικαίως το διαταχθέν ασφαλιστικό μέτρο. Δηλαδή η ανωτέρω διάταξη θέτει σωρευτικά δυο προϋποθέσεις για την αυτοδίκαιη άρση του ασφαλιστικού μέτρου, ήτοι: α) η αγωγή να είναι εκκρεμής κατά την δημοσίευση του νόμου , η οποία δημοσίευση έλαβε χώρα την 22-7-2013 (ΦΕΚ 167 Α) και β) αυτή να έχει προσδιορισθεί να εκδικασθεί μετά την 1-12-2013. Η προαναφερθείσα αγωγή, κατατεθείσα την 9-12-2010, ήταν μεν εκκρεμής κατά την δημοσίευση του ν.4172/2013, πλην όμως είχε οριστεί να συζητηθεί, μετά από αναβολή, την 22/11/2013,(ότε και συζητήθηκε) και όχι μετά την 1/12/2013, όπως ορίζει η εν λόγω διάταξη. Συνεπώς η ανωτέρω αγωγή δεν υπάγεται στις περιπτώσεις άρσης του διαταχθέντος, δυνάμει της υπ' αριθμ. 10600/2011 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ασφαλιστικού

μέτρου, ως μη πληρούσα την μία εκ των παραπάνω προϋποθέσεων που ορίζει σωρευτικά παραπάνω διάταξη.

IV.- Με δεδομένα τα ανωτέρω, κατά την ομόφωνη γνώμη του τμήματος, επί των τεθέντων ερωτημάτων αρμόζουν οι εξής απαντήσεις : **α) επί του πρώτου ερωτήματος :** Το Ελλ. Δημόσιο οφείλει να προβεί στην προσωρινή κατάταξη και την πληρωμή των πρώην συμβασιούχων που απασχολούνται στην Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων δυνάμει των υπ' αριθμ. 10600/2011 και 5075/2012 αποφάσεων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Ασφαλιστικών μέτρων) μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης επί των σχετικών τακτικών αγωγών αυτών και β) **επί του δεύτερου ερωτήματος:** δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της μεταβατικής διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 106 του ν. 4172/2013 (Α' 167) περί άρσης τους διαταχθέντος ασφαλιστικού μέτρου στην περίπτωση της, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εργατικών Διαφορών), από 8/12/2010 και αριθμ. καταθ. 216392/7622/9-12-2010, αγωγής ορισμένων εκ των συμβασιούχων, η οποία συζητήθηκε κατά την δικάσιμο της 22-11-2013.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 29/5/2014
Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Μιχαήλ Απέσσος

Η Εισηγήτρια

Ελένη Πασαμιχάλη

Νομικός Σύμβουλος Ν.Σ.Κ